

DECLARAȚIE POLITICĂ

Prezentată de către: Senator Valentina - Mariana **ALDEA**

Circumscripția electorală nr. **42, București**

Senator neafiliat, formațiunea POT

Ședința Senatului României din data de: **06.05.2026**

Titlu: Sănătatea nu se poate amâna

Doamnelor și domnilor senatori,

Sănătatea nu funcționează după calendarul bugetar al statului. Boala nu așteaptă rectificări, nu se oprește la sfârșitul lunii și nu poate fi trecută pe listă de așteptare doar pentru că un plafon administrativ a fost atins. Pacientul nu se îmbolnăvește când permite bugetul, ci atunci când corpul cedează, când durerea apare, când tratamentul nu mai poate fi amânat.

De aceea, situația internărilor limitate în unele spitale publice este una gravă. Nu doar pentru că produce teamă în rândul pacienților, ci pentru că arată cât de fragil a devenit un sistem care ar trebui să fie construit în jurul nevoii medicale, nu în jurul unei formule contabile.

Casa Națională de Asigurări de Sănătate a transmis public, la 18 aprilie 2026, că situația actuală are caracter temporar și este determinată în principal de adoptarea cu întârziere a bugetului pentru anul 2026, precum și de introducerea, prin legea bugetului, a unor limite lunare de cheltuieli. Mai important însă, CNAS a spus clar că aplicarea unor plafoane lunare rigide în domeniul sănătății este inadecvată, pentru că nevoia de servicii medicale nu poate fi planificată administrativ, pacienții nu se îmbolnăvesc conform unui calendar bugetar, iar acordarea îngrijirilor medicale nu poate fi amânată fără riscuri pentru sănătatea populației.

Aceasta este, de fapt, realitatea pe care pacienții o cunosc mai bine decât orice document oficial. Când un om are nevoie de investigații, de internare, de intervenție medicală sau de tratament, statul nu îi poate răspunde că luna bugetară s-a închis. Nu îi poate spune că boala lui trebuie reprogramată. Nu îi poate cere să aibă răbdare cu procedurile, dacă starea lui de sănătate se agravează.

Sigur, disciplina bugetară este necesară. Nimeni nu poate susține că sistemul sanitar trebuie finanțat fără reguli, fără control și fără responsabilitate. Dar una este disciplina financiară și cu totul altceva este transformarea pacientului într-o variabilă de ajustare bugetară. Spitalul poate avea un buget lunar. Boala nu are. Casa de asigurări poate avea limite de cheltuieli. Urgența medicală nu are. Ministerul poate lucra cu tabele. Medicul lucrează cu oameni.

Aceasta este problema de fond. Sănătatea publică nu poate fi condusă doar prin plafoane rigide, în lipsa unui mecanism flexibil care să țină cont de realitatea medicală. Pacienții cronici, bolnavii oncologici, persoanele vârstnice, copiii, pacienții care au nevoie de intervenții rapide sau de investigații complexe nu pot fi tratați ca simple poziții într-o execuție bugetară lunară.

Atunci când statul adoptă bugetul cu întârziere, iar apoi introduce limite lunare care apasă direct pe spitale, efectul se vede în saloane, în listele de programare și în deciziile managerilor. Se vede în oameni care se tem că nu vor fi primiți la timp. Se vede în medici puși în situația imposibilă de a explica pacientului că sistemul are o limită, deși nevoia medicală nu s-a terminat.

Sănătatea nu poate fi guvernată prin improvizatii. Nu putem avea, an de an, același scenariu: buget întârziat, execuție tensionată, spitale puse sub presiune, pacienți îngrijorați și apoi explicații publice că situația este temporară. Pentru pacient, o amânare temporară poate avea consecințe permanente.

România are nevoie de un mecanism de finanțare a spitalelor care să fie responsabil, dar și realist. Avem nevoie de control al cheltuielilor, dar și de protecție pentru pacient. Avem nevoie de transparență în utilizarea banului public, dar și de garanția că internarea, tratamentul și investigațiile necesare nu sunt blocate de o limită lunară rigidă.

În sănătate, statul trebuie să înceapă de la o regulă simplă: pacientul vine înaintea calendarului bugetar. Dacă această regulă nu este respectată, toate celelalte explicații devin secundare.

Sănătatea nu se poate amâna. Nu se poate amâna durerea. Nu se poate amâna diagnosticul. Nu se poate amâna tratamentul. Iar un stat care îi cere pacientului să aștepte pentru că bugetul a fost adoptat târziu sau pentru că plafonul lunar a fost atins uită tocmai rostul fundamental al sistemului public de sănătate: acela de a proteja omul când este vulnerabil.

Vă mulțumesc!

Senator ~~neafiliat~~
Valentina – Mariana **AUDEA**